

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 10-04-16

Col·lecta:	129,35
Caixetes ciris	119,35
Caixetes:	3,30
Caixetes Càritas:	59,62
Menjador (caixetes)	70,00

Lectures diumenge 5 de Pasqua.

Dia 24 d'abril

1ª lec. Ac, 14, 21b-27 **Salm 144,** 8-13ab **3° lec. Ac,** 21, 1-5^a **4ª lec. Jo,** 13, 31-33. 34- 35.

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de José García Mendoza, de 63 anys.

REUNIÓ

VOLUNTARIS MENJADOR

El dijous dia 21, a les 9 del vespre, hi ha reunió dels voluntaris del menjador.

S'ha de parlar de la manca de voluntaris per anar cobrint les baixes que hi ha, així com del compromís que suposa ser voluntari.

És una bona notícia que hi hagi voluntaris que pleguin perquè troben feina, però a vegades un maldecap per anivellar els equips. Des d'aquí fem una crida a fer de voluntari al menjador de Càritas.

CENTRE CIVIC POBLENOU

Aquest diumenge a les 12, s'inaugura el local del Centre Cívic Poblenou al barri. Un espai llargament reivindicat des de fa temps i que ara s'ha fet realitat.

EUROPA I ELS REFUGIATS

Una altra vergonya: Espanya només ha acollit 18 persones refugiades dels 16.000 compromesos.

També prohibeix a Barcelona la iniciativa d'acollir un bon grup de persones.

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres 22, a 2/4 de 9 del vespre

EL QUART DIVENDRES DE CADA MES
A LES **20,30**, A LESGLÉSIA

PREGUEM EN COMUNITAT

Parroquia de Poblenou

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

17 d'abril del 2016

Núm. 636

Diumenge IV de Pasqua Any C

Pasqua: opció per l'optimisme

La història de cada u i de l'Església, com també de la societat en la que vivim pot no ser massa esperançadora en aquests moments. A molts, per exemple, els produeix dolor contemplar la increença que s'ha apoderat de la societat. Altres tenen problemes en la família o en la seva pròpia vida personal. Sigui quina sigui la nostra situació, Pasqua ens convida a fer un "exercici" de visió positiva de la història i de les persones. Per Pasqua hi ha permís per somiar. Pasqua és un acte de fer en el que sí és possible aquest cel nou i aquesta terra nova: perquè el Senyor ha ressuscitat, i el seu Esperit actua, i, per poc que el deixem, vol transformar-nos a cada un de nosaltres, i a les nostres comunitats.

Un vot de confiança a Déu. Un vot de confiança a la societat i a l'Església. Hi ha moltes forces amagades, mig adormides, en les persones i en la comunitat, que sí poden despertar i millorar la nostra història. De manera que la Pasqua de Jesús sigui aquest any una mica més la Pasqua de la seva comunitat

P.R.

FULL INFORMATIU

Lectura primera Fets 13,14.43-52

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: “T’he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra”». Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n’alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s’escampava per tota la regió.

Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s’espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n’anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d’alegria i de l’Esperit Sant.

Salm responsorial 99, 2-3. 5

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d’ell amb crits d’alegria.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Que n’és, de bo, el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles..

Lectura de l’Apocalipsi de sant Joan 7, 9.14b-17

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S’estaven drets davant el tron i davant l’Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l’Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l’Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l’aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls».

Lectura de l’evangeli segons sant Joan Jo 10,27-30

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m’ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u».

Salmo Responsorial 99 2.3. 5 (R.: 3c)

Servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con gritos jubilosos.

Reconoced que el Señor es Dios: / él nos ha hecho y somos suyos, / su pueblo, las ovejas que él guarda.

Porque el Señor es bueno, su amor es eterno, / y su lealtad perpetua por todas las edades.

Òscar Romero.

Moria el 24-03-1980, ara fa 36 anys, assassinat a peu d’altar.

«Hi ha un criteri per saber si Déu està en nosaltres o no: tot el qui es preocupa pel famolenc, pel qui és pobre, presoner o malalt té molt a prop Déu, perquè sempre està en el més pobre... La religió no vol pas dir resar molt, dir moltes paraules, més aviat és com jo em comprometo amb el més pobre, perquè Déu és allà» (Homilia Febrer 1978)

«La vida sempre evoluciona. L’Església s’ha de renovar. No podem conservar les velles tradicions que ja no serveixen per res, molt més aquelles estructures que atropellen, que son injustes, que provoquen que tants germans sofreixin» (Febrer 1979)

«La Paraula de Déu ens convida a viure una religió sense decàlegs ni dogmes

ni teories, més aviat la religió que ens fa viure compromesos amb la realitat de la vida: amb opcions personals, íntimes, amb conversió de cor amb sinceritat i veritat”(abril 1979)

“És immensa la missió del profeta: Ha de parlar encara que no l’escoltin. No podem callar com a Església profètica, hem de cridar contra tanta corrupció; no podem ser com gossos muts. De què serveix un gos mut per cuidar i vigilar la casa?» (juliol 79)

Pregar, parlant amb Déu, i no fer res, no és pregar. Això és peresa, passivitat, conformisme. Quan algú intenta transformar la vida, el seu entorn, i demana força a Déu per poder fer-ho, això és pregar” (juliol 79)